

klang i den nye Grundlov, vilde det være logisk rigtig, at den saa fik den Form, som den ærede Folkethingmand, der nys talte, antog. Det er noget underligt at sige, at den skal ophæves ved Lov, naar den allerede er ophevet.

Ordføreren: Jeg tvivler ikke paa, at denne Antydning af den ærede Minister vil finde Udvalgets Opmærksomhed og tages til nærmere Overveielse inden 3die Behandling. Da det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Wiborg) har ønsket, at Nogen skulde yttre sig om Forbindelsen imellem de to af ham omhandlede Paragrapher, saa vil det være mig en Gæde at gjøre opmærksom paa, at, dersom han havde været noget mere inde i de tidligere Forhandlinger, saa vilde han allerede have været meget tilfreds med, at disse Paragrapher staae i det samme Capitel, men at de skulde kunne komme til at hænge sammen, som af ham foreslaaet, det er meget for meget at vente. De have jo desuden en forskjellig Affattelse, og man har ikke ønsket, at dette skulde falde formeget i Dinene. Om Folketirkens Forfatning hedder det, „at den skal ordnes ved Lov“, og om de afvigende Troessamsfund, „at deres Forhold ordnes nærmere ved Lov“, der staaer ikke deres „Forfatning“,

og det er jo ganske rigtig, da det vilde være befynderligt, om man tænkte sig, at de afvigende Troessamsfunds Forfatning, hvor der er virkelig Religionsfrihed, skulde ordnes ved Lov; det er kun deres „Forhold“ til det hele Statsamsfund, som skal ordnes ved Lov. Men, dersom man havde sat det Samme i §. 80, saa havde man sat Folketirken i en Stilling, som identivis gik videre end det, man har Lyst til; thi om end Folketirken endnu spiller en meget betydelig Rolle i Staten, saa er det ogsaa ganske vist, at Staten spiller en ikke saa ubetydelig Rolle i Folketirken, og derfor har man her forbeholdt sig at ordne Kirkens Forfatning, medens man derimod ved §. 83 kun har forbeholdt sig at ordne de deri nævnte Troessamsfunds Forhold. Jeg troer, at, naar det ærede Medlem lægger Mærke dertil, og til, at der ved hans Forslag ikke bevirkes nogen Forskjel, idet han hverken hjælper paa Kirken eller paa de afvigende Troessamsfund ved at sætte dem i den foreslaaede nærmere Forbindelse med hinanden, saa vil han maaskee opgive sit Forslag.

Wiborg: Ja, paa Grund af hvad den ærede Ordfører har yttret, finder jeg ogsaa, at det er bedst, at mit Forslag falder bort.